

Vyvěšeno dne: 24. 7. 2026
Svěšeno dne: 7. 8. 2026

Jaroslava Havelcová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Faisala Husseiniho v právní věci žalobce: **Okrašlovací spolek čelákovický**, spolek, se sídlem Čelákovice, Havlíčkova 411/14, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Praha 10, Vršovická 1442/65, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 7. 2025, č. j. 8 A 126/2024 - 55,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 7. 2025, č. j. 8 A 126/2024 - 55, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 30. 8. 2024, č. j. MZP/2024/250/1986, zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí (dále jen „ČIŽP“) ze dne 15. 4. 2024, č. j. ČIŽP/48/2024/2261 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla podle § 51 odst. 3 správního řádu zamítnuta žádost žalobce o uložení a provedení preventivních a nápravných opatření správním orgánem podle § 6 odst. 4 zákona č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů (dále jen „ZEÚ“), ve věci odstranění následků případné ekologické újmy v k. ú. Velké Vrbno v lyžařském areálu Paprsek, v souvislosti s realizací stavby malé vodní nádrže Velké Vrbno. Žalobce se domáhal uložení nápravného opatření podle § 8 odst. 1 písm. a) ZEÚ, jakožto osoba uvedená v § 8 odst. 2 písm. b) tohoto zákona.

[2] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou, kterou Městský soud v Praze shledal důvodnou. Rozsudkem specifikovaným v záhlaví zrušil jak žalované rozhodnutí, tak i rozhodnutí prvostupňové.

[3] Městský soud dospěl k závěru, že skutková zjištění ČÍŽP neobsahovala ucelené údaje o počtech *jasonů dymnívkových* a rozsahu jeho biotopu v předmětné lokalitě v době před tvrzeným vznikem ekologické újmy. ČÍŽP vycházela výlučně ze znaleckého posudku ze dne 15. 8. 2022, jehož autor se opíral o vlastní terénní šetření provedená v období od 3. 12. 2021 do 22. 6. 2022 a o údaje obsažené v Nálezové databázi ochrany přírody (dále jen „NDOP“). Ačkoliv žalobce již v podání se ze dne 29. 10. 2021 rekapituloval nálezy jasoně dymnívkového v lokalitě probíhající stavby za období let 2012 až 2021, ČÍŽP tyto podklady nezohlednila. Stejně tak neprovedla důkazy navržené žalobcem v podáních ze dne 10. 10. 2023 a 12. 10. 2023, jimiž měl být doložen stav populace tohoto druhu před zahájením stavby a po jejím provedení, a to s odůvodněním, že nejsou pro posouzení ekologické újmy relevantní.

[4] S tímto přístupem se městský soud neztotožnil. Zdůraznil, že pro posouzení existence ekologické újmy je nezbytné porovnat právě stav v době zásahu do přírodního prostředí se stavem předchozím, neboť ekologická újma musí být měřitelná a konkrétní, jak ostatně vyplývá i z důvodové zprávy k § 2 ZEÚ. Městský soud současně poukázal na skutečnost, že sama ČÍŽP v protokolu o kontrole ze dne 18. 11. 2021 konstatovala, že „stavbou došlo k zásahu do biotopu a přirozeného vývoje kriticky ohroženého motýla jasoně dymnívkového, jeho biotop byl značně narušen a populace jasoně na jedné ze dvou lokalit výskytu zcela zanikla v souvislosti s realizovanou stavbou MVN“.

[5] Za nedostatečný označil městský soud rovněž znalecký posudek vypracovaný Agenturou ochrany přírody a krajiny (dále jen „AOPK“), který sice uváděl pokles počtu jedinců jasoně dymnívkového v celé lokalitě o 23,8 %, avšak zároveň konstatoval 100 % pokles v místě stavby, aniž by bylo zřejmé, z jakých výchozích počtů znalec vycházel. Takové závěry považoval městský soud za nepřesvědčivé.

[6] Žalobce dále namítal, že stavbou došlo i k zásahu do biotopu *střevlíka hrboletého* (městský soud uvedl nesprávný název *střevlík vrásčitý* – pozn. NSS), do jeho původního podmáčeného stanoviště „na dně údolíčka se sítinou a jiné rozlívové zóny potoka“. Současně tvrdil, že v důsledku stavební činnosti došlo ke znečištění vodního prostředí zákalem a jedovatými látkami. Městský soud shledal i tyto námitky důvodné. Uvedl, že žalobce svá tvrzení podložil rozбором vody, a za této situace měla ČÍŽP opatřit vlastní odborné podklady, zejména nechat zpracovat vlastní rozbor vody. Znalec sice ve znaleckém posudku v odpovědi na otázku č. 2 uvedl, že vliv splachů zeminy na chráněné druhy a stanoviště v nižších úsecích toku nebyl prokázán a že nebyl zjištěn ani výskyt střevlíka hrboletého, městský soud však tato zjištění považoval za nedostatečná. Zdůraznil, že žalobce navrhoval důkazy k prokázání výskytu tohoto druhu i ke znečištění vodního prostředí, s nimiž se správní orgány nevypořádaly. Jelikož tak neučinily, nebyla podle městského soudu tato námitka řádně posouzena.

[7] Městský soud dále shledal důvodnou žalobní námitku týkající se nesrovnalostí v určení skutečně dotčené plochy přírodních stanovišť 6510 (biotop T1.1 *Mezofilní orsíkové louky*) a 6230 (biotop T2.3 *Podhorské a horské smilkové trávníky*). Ačkoliv žalovaný uváděl, že skutkový stav zjišťoval výlučně ve vztahu ke konkrétnímu zásahu spočívajícímu v realizaci stavby, ze znaleckého posudku vyplývá, že *předmětné území* bylo vymezeno širěji, jako okolí obce Velké Vrbno včetně stavby a lyžařského areálu, z jihu vymezené lomem Konstantin a chatou Olšanka a ze severu stanicí Horské služby České republiky. Žalobce přitom tvrdil a doložil, že skutečný rozsah dotčených stanovišť je odlišný od údajů obsažených ve znaleckém posudku. Jelikož se žalovaný těmito tvrzeními nezabýval, nebyl podle městského soudu ani v tomto směru náležitě zjištěn skutečný stav věci.

pokračování

[8] Podle městského soudu tedy správní rozhodnutí obou stupňů nevycházela, v rozporu s § 3 správního řádu, ze skutkového stavu o němž nebyly důvodné pochybnosti. Nebylo tedy možné aplikovat § 51 odst. 3 správního řádu, neboť nebyla spolehlivě zjištěna skutečnost, jež by vyučovala vznik ekologické újmy dle ZEÚ. Žalobcem navržené důkazy neměly být odmítnuty jako nadbytečné, neboť směřovaly právě k objasnění této otázky.

[9] Městský soud proto žalovaného zavázal, aby se v dalším řízení touto otázkou zabýval, vypořádal důkazní návrhy žalobce a přesvědčivě odůvodnil, proč případné úplné zničení a nemožnost obnovy stanoviště 6510 nepředstavuje ekologickou újmu.

[10] Naopak jako nedůvodnou shledal městský soud námitku směřující proti odbornosti inspektorátu ČIZP v Olomouci a námitku, podle níž měla stavba podléhat posouzení vlivů na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb., o posouzení vlivů na životní prostředí a o změně některých zákonů.

[11] Rozsudek městského soudu napadl žalovaný (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností, kterou podřadil pod kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[12] Stěžovatel především namítá, že ZEÚ dopadá na zásahy mající významný dopad na vymezené chráněné druhy nebo přírodní stanoviště v celorepublikovém, nikoli pouze regionálním měřítku. Tento výklad reflektuje také návrh novely ZEÚ. Realizace posuzovaného zásahu (stavby) byla zahájena dne 26. 5. 2019. Znalecký posudek ze dne 15. 8. 2022 byl vypracován AOPK. V době zahájení a realizace výstavby se v okolí stavby vyskytovali jedinci zvláště chráněného druhu *jasoně dymnivkového*, kteří se však již po dokončení stavby v *místě stavby* nevyskytují. Předpokládaná početnost tohoto druhu v *místě stavby* na počátku realizace byla stanovena na základě údajů v NDOP, konkrétně na základě nálezů z let 2019 až 2021; nejvíce jedinců bylo zaznamenáno dne 7. 6. 2020, a to 5 jedinců. V důsledku realizace stavby byl shledán 100 % pokles výskytu tohoto druhu v *místě stavby*. Stěžovatel dodává, že nejsou k dispozici relevantní informace o početnosti druhu *jasoně dymnivkového* v *místě stavby* v období před zahájením stavebních prací, a proto použitá kvantifikace představuje maximální počet jedinců, které bylo možné zpětně doložit.

[13] V širším *předmětném území*, vymezeném jako okolí Velkého Vrbna včetně stavby a SKI areálu Paprsek, z jihu vymezeného lomem Konstantín a chatou Olšanka a ze severu stanicí Horské služby ČR, byl podle znaleckého posudku zaznamenán pokles výskytu *jasoně dymnivkového* o 23,8 %, a to na základě pěti jedinců zjištěných v *místě stavby* s maximálním počtem šestnácti zaznamenaných jedinců ve zbytku *předmětného území*. Ze znaleckého posudku dále vyplývá, že v *místě stavby* došlo k úplnému zániku výskytu druhu, zatímco v rámci *předmětného území* došlo ke zmenšení vhodného biotopu o 17,3 % a k úbytku porostů s výskytem *dymnivky bobovité*. Místo stavby přitom mělo heterogenní charakter a představovalo pouze část biotopu *jasoně dymnivkového* v širším územním kontextu.

[14] Stěžovatel zdůrazňuje nutnost důsledného rozlišování mezi pojmy „*předmětné území*“ a „*místo stavby*“. *Místo stavby* je pouze částí *předmětného území*. Zatímco v *místě stavby* se před zahájením realizace stavby nacházelo přírodní stanoviště 6510, které se na tomto místě již nevyskytuje, v širším *předmětném území* se nadále vyskytují přírodní stanoviště 6510, 6230, 91E0, 9180 a 9110.

Podle znaleckého posudku došlo k dotčení přírodního stanoviště v *místě stavby* v rozsahu 23 306 m², zatímco celková výměra *předmětného území* činila 423 746,3 m², což představuje snížení o 5,5 %. Tento zásah byl vyhodnocen jako mírně negativní v rámci *předmětného území*, avšak málo významný z regionálního či nadregionálního hlediska. Žalobce v průběhu řízení kvantifikaci dotčení přírodního stanoviště nerozporoval a překvapivě tak učinil až v rámci žaloby.

[15] Stěžovatel proto nesouhlasí se závěrem městského soudu, že skutková zjištění ČIŽP postrádala ucelené údaje o početnosti populace jasoně dymnivkového. Znalecký posudek podle něj obsahuje údaje o kvantifikaci druhu jak v *místě stavby*, tak v *předmětném území*. Při stanovení početnosti v *místě stavby* znalec vycházel z údajů v NDOP a v *předmětném území* prováděl sčítání jedinců metodou zpětných odchytů. Tyto údaje ostatně citoval i sám městský soud. Znalec dále neshledal bezprostřední ohrožení vymření populace druhu v *předmětném území* a vyhodnotil zjištěný pokles jako málo významný z regionálního, nadregionálního i celoevropského hlediska, přičemž zohlednil i přerážení druhu z kategorie kriticky ohrožených do nižší kategorie ohrožených.

[16] Na základě těchto zjištění správní orgány uzavřely, že nedošlo k naplnění definice ekologické újmy ve smyslu § 2 písm. a) bod 1. ZEÚ. Současně nebylo shledáno ani riziko nepříznivých změn základního stavu druhu či nepříznivých účinků na dosažení nebo udržení příznivého stavu ochrany druhu ve smyslu § 2 písm. f) ZEÚ. Z prvostupňového rozhodnutí je podle stěžovatele zřejmé, že posuzovaný zásah neměl celorepublikový dopad na ochranu jasoně dymnivkového.

[17] Pokud jde o podání žalobce ze dne 29. 10. 2021, v němž žalobce vycházel ze zjištění entomologického ústavu Akademie věd ČR (EÚ AV), a které uvádělo odlišný počet jedinců jasoně dymnivkového (100–200), stěžovatel poukazuje na to, že z podání není zřejmé, k jakému území se uvedené údaje vztahují, zda zahrnují *místo stavby* a k jakému časovému období se vztahují. Ve vztahu k podání žalobce ze dne 10. 10. 2023 a 12. 10. 2023 stěžovatel uvádí, že uvedené osoby prováděly záznamy do NDOP, které byly následně zahrnuty mezi podklady pro vydání prvostupňového rozhodnutí. Podklady z roku 2008 vzhledem ke svému stáří postrádají dostatečnou vypovídací hodnotu. Dále stěžovatel podotýká, že znalecký posudek AOPK nebyl žalobcem v průběhu řízení nijak zpochybněn, a nebyl proto důvod pořizovat další znalecký posudek.

[18] Stěžovatel dále konstatuje, že jak prvostupňové, tak žalované rozhodnutí obsahují řádné vypořádání návrhů žalobce. Na základě znaleckého posudku bylo možné spolehlivě uzavřít, že ke vzniku ekologické újmy nedošlo, a další dokazování by nemohlo tento závěr zvrátit. Provádění dalších důkazů by proto bylo v rozporu se zásadou procesní ekonomie.

[19] Co se týče hodnocení vlivu stavby na zvláště chráněný druh *střevlíka hrbolatého*, z prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že v *místě stavby* byl v době zahájení realizace zjištěn pouze jeden zvláště chráněný druh, a to jasoně dymnivkový, zatímco výskyt střevlíka hrbolatého zde prokázán nebyl. Tyto závěry žalobce v průběhu správního řízení nezpochybnil. Nálezy střevlíka uvedené v žalobě se navíc vztahují k lokalitám mimo *místo stavby* i mimo *předmětné území*, případně pocházejí z období po vyhotovení znaleckého posudku. S ohledem na časový odstup od zahájení stavby a provedením zápisů nelze podle stěžovatele těmto nálezům přiznat dostatečnou vypovídací hodnotu. Dále stěžovatel poukazuje na to, že lokality nálezů střevlíka hrbolatého se nacházely nad místy odběrů vzorků vody, a zjištěná kvalita vody proto nemohla ovlivnit jeho biotop. Tyto skutečnosti podle stěžovatele potvrzují závěry znaleckého posudku, podle nichž splachy zeminy

pokračování

nemohly mít vliv na chráněné druhy ve smyslu ZEÚ, a nebyl tak důvod k provádění dalšího dokazování, včetně vlastního rozboru vody ze strany ČIŽP.

[20] Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[21] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 3 věta před středníkem s. ř. s.) a z důvodů v ní uvedených (§ 109 odst. 4, věta před středníkem s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z § 109 odst. 2 věty první s. ř. s.

[22] Kasační stížnost je důvodná.

[23] Nejvyšší správní soud především nerozumí tomu, proč městský soud považoval za chybu, vedoucí ke zrušení obou správních rozhodnutí, že ČIŽP při zjišťování skutkového stavu vycházela toliko ze znaleckého posudku AOPK a z údajů obsažených v NDOP, a to za situace, kdy závěry znaleckého posudku nebyly ve správním řízení nijak zpochybněny a ani z obsahu spisu nevyplynou pochybnosti o jejich správnosti či úplnosti. Městský soud v odst. 30 odůvodnění rozsudku bez dalšího konstatoval, že podklady předložené žalobcem v podání ze dne 29. 10. 2021 měly být ČIŽP zohledněny, aniž by však uvedl, v čem konkrétně se tyto podklady odlišují od závěrů znaleckého posudku, popřípadě jak by mohly těmito závěry otrást. V odst. 41 odůvodnění pak bez bližší konkretizace uzavřel, že žalobcem navrhované důkazy *mohly* doplnit údaje pro posouzení vzniku ekologické újmy.

[24] Městský soud dále shledal důvodnou žalobní námitku, v níž žalobce namítal nesrovnalosti ohledně skutečně zasažené plochy přírodního stanoviště. Přisvědčil žalobci, že skutečná plocha stanoviště je odlišná od plochy uvedené ve znaleckém posudku, a uzavřel, že pokud se ČIŽP těmito rozpory nezabývala, nebyl ani v tomto ohledu náležitě zjištěn skutkový stav. Z odůvodnění napadeného rozsudku nicméně není zřejmé, v čem konkrétně měla tvrzená nesrovnalost spočívat, ani jakou plochu stanoviště měl městský soud na mysli. Městský soud v odst. 47 odůvodnění rozsudku pouze uvedl, že žalobce „*tvrdí a dokládá, že skutečná plocha stanoviště je jiná než ta ve znaleckém posudku*“, aniž by však konkretizoval, z jakých skutkových zjištění či důkazů tento závěr vyplývá. Není tak zřejmé, na základě jakých úvah městský soud dospěl k závěru o důvodnosti této žalobní námitky.

[25] Dále městský soud shledal nedostatečné vypořádání námitek týkajících se výskytu střevlíka hrbolatého a znečištění vodního prostředí zákalem. Konstatoval, že pokud žalobce tvrdil možné znečištění vodního prostředí zákalem a jedovatými látkami, měla ČIŽP nechat zpracovat vlastní rozbor vody. Stejně tak, pokud žalobce navrhoval důkazy prokazující výskyt střevlíka hrbolatého, měla se jimi ČIŽP zabývat.

[26] Nejvyšší správní soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalobce tyto návrhy učinil ještě před zpracováním znaleckého posudku. Následně však námitky týkající se výskytu střevlíka hrbolatého ani znečištění vodního toku v prvostupňovém ani v odvolacím řízení neuplatnil a nezpochybnil ani závěry znaleckého posudku vztahující se k těmto otázkám. Tyto námitky tak uplatnil znovu až v žalobě.

[27] Pokud jde o znečištění vodního toku, znalec se k této otázce výslovně vyjádřil v odpovědi na otázku č. 2 znaleckého posudku, v níž uvedl, že v důsledku stavební činnosti nedošlo k takovému ovlivnění vodního prostředí, které by mělo negativní dopad na chráněné druhy

či přírodní stanoviště ve smyslu ZEÚ. Závěr o absenci významného zásahu do vodního prostředí žalobce v průběhu správního řízení nijak odborně ani věcně nezpochybnil. Za této situace je logické, že správní orgány nepřistoupily k dalšímu dokazování v podobě samostatného rozboru vody.

[28] V případě tvrzeného výskytu střevlíka hrboлатého z podkladů založených ve správním spisu vyplývá, že žalobcem předložené nálezy tohoto druhu se nevztahují přímo k místu stavby. Nadto se z údajů vedených v NDOP podává, že čtyři nálezy z května 2023 se nacházejí v blízkosti vodního toku nad stavbou a především mimo posuzovanou lokalitu (na což ostatně poukazuje i stěžovatel); z toho logicky plyne, že nemohly mít význam ani pro posouzení případných dopadů stavby na níže položené úseky vodního toku (a na něj navázané živočichy), a tím spíše ani pro hodnocení dopadů na dotčené území jako celek.

[29] Pokud tedy městský soud v odst. 52 bez dalšího uzavřel, že skutková zjištění týkající se výskytu střevlíka hrboлатého a znečištění vodního toku realizací stavby jsou nedostatečná, není z odůvodnění jeho rozsudku dostatečně zřejmé, na základě jakých úvah k tomuto závěru dospěl, což činí i tuto část rozhodnutí nepřezkoumatelnou pro nedostatek důvodů.

[30] Nejvyšší správní soud i přes shora konstatovanou nepřezkoumatelnost podstatné části napadeného rozsudku [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.] považuje za možné, a pro další průběh řízení za potřebné, vyjádřit se k obsahu znaleckého posudku AOPK č. 548/2022, jehož obsah městský soud částečně neprávne interpretoval, jakož i k výkladu aplikované právní úpravy.

[31] Znalec v uvedeném posudku zodpověděl celkem třináct otázek položených ČIŽP. Při jeho zpracování vycházel z vlastních terénních šetření provedených v jednotlivých dnech a dále z analýzy údajů obsažených v NDOP k datu 23. 7. 2022. Znalec vymezil „místo stavby“ jako plochy skrývek se sejmutou nadložní vrstvou zeminy, plochy výkopů a deponií v severní a jižní části stavby o celkové výměře 40 414 m² a konstatoval, že se v tomto prostoru v době zahájení stavby a v jejím průběhu vyskytoval zvláště chráněný druh jasonů dymnivkový, který se zde již v současnosti v důsledku stavby nevyskytuje. Výskyt druhu v období let 2019 až 2021 byl doložen čtyřmi záznamy v NDOP, které byly ve znaleckém posudku i v prvostupňovém rozhodnutí identifikovány.

[32] Znalec dále uvedl, že se v místě stavby před zahájením a v průběhu realizace nacházelo přírodní stanoviště 6510 ve smyslu směrnice Rady 92/43/EHS, které se zde již nevyskytuje. Současně konstatoval, že v „předmětném území“ (ve smyslu uvedeném v odst. [14] výše) se nadále vyskytují přírodní stanoviště 6510 (jeho zbývající část nedotčená stavbou – pozn. NSS), 6230, 91E0, 9180 a 9110; zde konstatoval i výskyt jasonů dymnivkového.

[33] Ze znaleckého posudku tak jednoznačně plyne, že v místě stavby se jasonů dymnivkový v době zahájení stavby a v jejím průběhu nacházel, avšak po dokončení stavby se zde již nevyskytuje. V tomto prostoru došlo i k zániku biotopu dymnivek (rostlin, sloužících jako potrava housenkám jasonů dymnivkového); obnova tohoto biotopu v místě stavby není možná. Z uvedeného lze dovodit, že v lokalitě (místě) stavby došlo k negativnímu zásahu do biotopu zvláště chráněného druhu, jenž zde po dokončení stavby zanikl. Tento závěr přitom mezi účastníky řízení nebyl sporný.

[34] Sama tato skutečnost však bez dalšího neznámá, že došlo ke vzniku ekologické újmy ve smyslu ZEÚ.

pokračování

[35] Podle § 2 písm. a) bod 1. ZEÚ *se ekologickou újrou rozumí nepříznivá měřitelná změna přírodního zdroje nebo měřitelné zhoršení jeho funkcí, která se může projevit přímo nebo nepřímo; jedná se o změnu na chráněných druzích volně žijících živočichů či planě rostoucích rostlin nebo přírodních stanovištích, která má závažné nepříznivé účinky na dosahování nebo udržování příznivého stavu ochrany takových druhů nebo stanovišť, s výjimkou nepříznivých účinků vyplývajících z jednání provozovatele, k němuž byl oprávněn podle § 5b, 45i a 56 zákona o ochraně přírody a krajiny; kritéria pro posouzení významu účinků na dosahování nebo udržení příznivého stavu ochrany chráněných druhů a přírodních stanovišť jsou stanovena v příloze č. 3 k tomuto zákonu.*

[36] Podle § 2 písm. d) ZEÚ *se stavem ochrany přírodního stanoviště rozumí soubor vlivů na přírodní stanoviště a jeho typické druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, které mohou ovlivnit jeho dlouhodobé přirozené rozšíření, strukturu a funkce i dlouhodobé přežití jeho typických druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin v závislosti na konkrétním případě v rámci území České republiky nebo v jeho přirozeném rozsahu.*

[37] Z citovaných ustanovení vyplývá, že ekologická újma ve smyslu ZEÚ musí dosahovat intenzity, která se projeví na úrovni příznivého stavu ochrany chráněného druhu či stanoviště v širším, nežli pouze lokálním (místním) měřítku. Z tohoto důvodu se znalec [v souladu s bodem 1 b) přílohy č. 3 ZEÚ] zabýval nejen změnami v *místě stavby*, ale i jejich dopadem na *předmětné území*, v němž se jasoň dymnivkový nadále vyskytuje v podstatně vyšším počtu jedinců (viz tabulka v příloze č. 6 znaleckého posudku). Na základě těchto zjištění dospěl k závěru, že „*z pohledu regionální, nadregionální a celoevropské úrovně je pokles jedinců málo významný*“, respektive, že „*na ostatních úrovních (míněno vyšších, než je samotné místo stavby) je vliv hodnocen jako málo významný*“.

[38] Je tedy zřejmé, že za situace, kdy ČIŽP na základě provedeného dokazování dospěla k závěru, že posuzovaný zásah nemohl mít dopad na příznivý stav ochrany chráněného druhu v širším nežli lokálním (místním) měřítku, nebylo již nezbytné provádět další dokazování směřující k upřesnění lokálních změn v místě stavby.

[39] Nejvyšší správní soud rovněž neshledal důvodný závěr městského soudu, že znalecký posudek neuvádí, s jakými počty jedinců jasoň dymnivkového pracoval. Tyto údaje jsou patrné z odpovědí na otázky č. 3 a 9, jakož i z příloh č. 4 a 6 znaleckého posudku. Neobstojí ani názor městského soudu, že závěr o poklesu počtu jedinců o 23,8 % v rámci předmětného území působí nepřesvědčivě, neboť tento závěr má oporu jak v kvantifikaci zjištěných jedinců, tak v poměru rozlohy místa stavby k celkové ploše předmětného území. Naproti tomu městský soud nepředložil žádnou konkrétní argumentaci, proč tento závěr považuje za nepřesvědčivý.

[40] Zbývá dodat, že jelikož městský soud dospěl k (nepřezkoumatelnému) závěru o závažných deficitech při zjišťování skutkového stavu věci ve správním řízení, nevyslovil se věcně k tomu, zda k tvrzené ekologické újmě (ve smyslu ZEÚ) skutečně došlo. Tuto úvahu musí provést primárně právě městský soud a nikoli soud kasační; jeho úkolem je až případně přezkoumat jím vyslovené závěry.

[41] Vzhledem k tomu, že je napadený rozsudek městského soudu nepřezkoumatelný, Nejvyšší správní soud ho podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[42] Městský soud bude v dalším řízení vycházet z výkladu pojmu *ekologická újma* podaného v odst. [37] výše. Touto optikou opětovně posoudí relevanci žalobou vytýkaných nedostatků

zjišťování skutkového stavu věci v předcházejícím správním řízení Tento právní názor je pro městský soud závazný (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[43] Městský soud v dalším řízení rozhodne také o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 24. července 2026

L. S.

Mgr. Radovan Havelec v. r.
předseda senátu